

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **J. B.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského nám. 125, Pardubice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 7. 2014, č. j. KrÚ 48808/2014/ODSH/12, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 1. 4. 2015, č. j. 52 A 58/2014 – 77,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**, který mu bude vrácen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl kasační stížností ze dne 1. 5. 2015 v záhlaví označený rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalovaného. Žalovaný zamítl jako opožděné odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Pardubice ze dne 27. 3. 2014, č. j. OSA/P-1759+1790/13-D/46, jímž byl stěžovatel uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 46 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném v posuzované době.

[2] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda jsou v dané věci splněny podmínky řízení, mezi které patří podle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), i povinnost být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí v případě, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Vzhledem k tomu, že ze znění kasační stížnosti vyplývá, že ji podal stěžovatel prostřednictvím Mgr. Jaroslava Topola, advokáta, ale plná moc advokátovi nebyla doložena, vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze

dne 27. 5. 2015, č. j. 9 As 119/2015 – 6, mimo jiné i k předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, a to ve lhůtě jednoho týdne.

[3] Podle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

[4] Uvedené usnesení bylo stěžovateli doručeno fikcí do datové schránky v neděli 7. 6. 2015, lhůta ke splnění uvedené výzvy tak uplynula v pondělí 15. 6. 2015. Nutno uvést, že usnesení bylo již dne 27. 5. 2015 doručeno advokátovi, který byl uveden jako ten, kdo kasační stížnost jménem stěžovatele podal, jemu lhůta uplynula již 3. 6. 2015. Na výzvu Nejvyššího správního soudu však nebylo žádným způsobem reagováno ve stanovené lhůtě (ani později), a nebylo tak prokázáno splnění požadavků stanovených v § 105 odst. 2 s. ř. s., které se řadí mezi podmínky řízení o kasační stížnosti.

[5] Nestanoví-li s. ř. s. jinak, dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., který se dle § 120 s. ř. s. uplatní i v řízení o kasační stížnosti, soud usnesením návrh odmítne, *nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat*. Nedoložení povinného zastoupení advokátem či toho, že stěžovatel sám (jeho zaměstnanec nebo člen) má vysokoškolské právnické vzdělání ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., je odstranitelným nedostatkem podmínek řízení. Stěžovatel byl k odstranění marně vyzván, zároveň byl poučen o odmítnutí kasační stížnosti, nebude-li výzvě vyhověno.

[6] Přes výzvu soudu stěžovatel zmíněný nedostatek podmínek řízení o kasační stížnosti neodstranil, Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterých nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[8] Podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Nejvyšší správní soud proto rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve výši 5 000 Kč stěžovateli.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. června 2015

JUDr. Radan Malík
předseda senátu